

det er en Politik, som jeg tror, det vil falde Ministeren noget vanskeligt at slaa politisk Mønt af.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de faste Taksters Princip Gennemførelse sagde Ministeren, at jeg havde jo nævnt 3 Forhold, hvorunder der var afvejet fra hans faste Taksters Princip, og han sagde, at jeg havde altsaa ikke bemærket, i hvilken Grad man havde omdannet § 21 i hans Forslag. Hvad jeg nævnte, var, hvilke Afvigelser fra dette Princip den højtærede Minister har kunnet tænke sig. I sit Forslag har han foreslaaet en Afvigelse i § 21, en efter min Mening nødvendig Afvigelse, som altsaa nu er fjernet af Flertallet, men som Ministeren har kunnet tænke sig. Og den højtærede Minister kan tænke sig to andre Afvigelser, og det er derfor, jeg har gjort den Bemærkning, at hans faste Taksters Princip ikke kan gennemføres uden Afvigelser. Jeg har endvidere nævnt, at det, som vi foreslaar, er at tage med under det frie Skøn de andre Tilfælde, som, naar Taksten er for lille, kan gøre det nødvendigt at forøge Beløbet, ud over dem som Ministeren har tænkt sig.

Med Hensyn til Sammenstillingen af Tjenestemændenes Pension og Aldersrenten sagde den højtærede Minister igen, at Tjenestemændene har jo ikke Ret til Pension, før de er 65 Aar. Det er urigtigt. Tjenestemændene faar Pension, naar de afskediges paa Grund af Sygdom, naar som helst i deres Alder dette indtræder; naar som helst Ministeren mener, at disse Tjenestemænd ikke længere er i Stand til at arbejde paa tilfredsstillende Maade; har de en Ret til Pension. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Det var netop det, jeg sagde.) Men det var det, som jeg sagde først, og saa kan den højtærede Ministers Ord altsaa ikke have været nogen Indvending mod mine. Det var det, jeg fremhævede, og som Modsætning dertil har jeg gjort opmærksom paa, at for den gamle Arbejder, som afskediges i det private Erhvervsliv paa Grund af Uarbejdsdygtighed, for ham indtræder efter Lovforslaget Retten ikke i det Øjeblik, Afskedigelsen finder Sted, eller hvor Uarbejdsdygtigheden indtræffer, men den indtræder først ved det 65de Aar, og det kan altsaa slet ikke sammenlignes med Embedsmændenes Stilling. Overhovedet er denne Sammenstilling af Embedsmændene og disse Arbejderklasser en ny Tone i Debatten. Ingensinde før, paa ingen Maade heller den Gang man første Gang for en Menneskealder siden gav Alderdomsunderstøttelsesloven, har man dristet sig til at paastaa, at man kunde sammenligne Arbejdsvilkaa-

rene, Levevilkaarene og derfor ogsaa Arbejdsdygtigheden hos de Klasser, der her er Tale om. Desuden er der med Hensyn til Pensionen for Embedsmændene saa mange andre Forhold, som kommer i Betragtning, at det slet ikke kan sammenstilles med dette Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifterne ved dette Lovforslag har jeg ment, at det er vanskeligt at sige, hvad det overhovedet kommer til at koste; men een Ting er sikker, og det er, at der spares eet Sted, og det er ved Forhøjelse af Aldersgrænsen fra det 60de til det 65de Aar. Der indtræder en meget stor Besparelse. Hvor megen Besparelse der indtræder paa andre Steder, eller om det kun er en Omlægning, der finder Sted, vil først Tiden vise. Selv med den lave Takst, som Ministeren nu har tiltraadt, og som han oprindeligt har fundet saa utilfredsstillende, at han for Landkommunerne har maattet foreslaa to højere Takster, vil der være Kommuner, hvor man i Alderdomsunderstøttelse har været langt under den, og hvor altsaa Loven medfører en Merudgift, og for disse Kommuner Vedkommende er det, da de ofte vil være vanskeligt stillede, at man indfører en Bestemmelse — den bebudes i alt Fald til tredje Behandling — om, at man kan yde dem et Statstilskud, en Andel i de 5 Mill. Kr. Men der er andre Kommuner, hvor man hidtil har været over det Beløb, som nu foreslaas, og hvor Statens Tilskud altsaa gaar ned. Hvorvidt derfor det samlede Resultat bliver en Forøgelse eller en Besparelse eller en Udligning, kan man ikke se, før man faar det hele Forhold klarlagt statistisk ved Kendsgerningerne. Men een Ting ved man, og det er det, at en Besparelse indvinder man ved at stryge de 60-aariges, de 61-aariges, de 62-aariges, de 63-aariges og de 64-aariges Ret til Aldersrente.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Anden Næstformand (*Parkov*): Jeg skal her afbryde Mødet.

Ved Folketingsmand J. C. A. Larsen er fra en Del navngivne Mænd modtaget et Andragende vedrørende Kronborgs Fremtid.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 30. Maj, Kl. 1 med følgende Dagsorden: